

עמ"ת 6713/02/21 - מוחמד סויטאת (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 6713-02-21 (עציר)

תיק חיצוני: 850990/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

מוחמד סויטאת (עציר)

מדינת ישראל

עוררים

משיבים

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת רונה פרסון) מיום 31/1/2021, שניתנה במ"ת 5710-11-20.
2. בקליפת אגוז- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש וללא פוליסת ביטוח בת תוקף, ועוד.
3. העורר כופר באישום ומנהל משפטו.
4. ביום 23/11/20 ראה בית המשפט קמא (לאחר בחינת מערך פיקוח שני), להעדיף חלופה על פני מעצר ממשי. ביום 24/12/20 הוגשה בקשה לעיון חוזר, אשר נקבעה במקור ליום 10/1/21 ובהמשך, בשל מגבלות קורונה, נדונה ביום 31/1/21. ב"כ העורר מיקד טיעוניו בשני מישורים- טענת כרסום (בשל הסמכת השוטר קרסנוסטופ, או העדר הסמכתו), וטענת חלוף הזמן.
5. במסגרת ההחלטה ראה בית המשפט קמא לדחות הבקשה לעיון חוזר ולא להקל בתנאי הגבלת החירות. על החלטה זו נסב הערר.
6. ביקשתי וקיבלתי תיק החקירה; במקור, לאחר הדיון סברתי כי אולי ניתן לשקול בחיוב הקלת מה; עם זאת לאחר עיון בתיק ובבקשת המעצר, סבורני כי דין הערר בעיקרו להידחות, למעט הזמנת תסקיר אשר יבחן אפשרות הקלת התנאים לאחר בחינת מסוכנות קונקרטיית.
7. אשר לטענת הכרסום- מדובר בטענה שובת לב; מדובר במשיב אשר לכאורה נצפה נוהג טרקטורן ללא מספר רישוי וללא תפיסת הטרקטורן; תפיסת המשיב נעשתה בהיותו במצב נייח; המשיב טען כי מדובר ברכב שאינו מנועי ואינו בר הנעה; בתיק הוגשה חוו"ד השוטר קרסנוסטופ. הטענה כי שוטר זה אינו מוסמך ליתן חוות דעת כאמור.
8. הסניגור אישר, בהגינותו, כי היום נדונה בתיק העיקרי בקשה במסגרת סעיף 108 לחסד"פ; עיינתי בתיק; מסגרת הדיון הורה בית המשפט קמא (בתיק העיקרי) להעביר נהלי המשטרה לגבי סמכות מתן חוות דעת בנוגע להיותו של כלי רכב מנועי העונה על הגדרת הפקודה.
9. ברור כי לעת זו טרם הועברו הנהלים על כן טרם הסתיים הדיון לגופם של דברים בטענת הכרסום; יוצא, כי הטענה מוקדמת לעת זו.

10. ודוק- גם בית המשפט קמא (בתיק המעצר) לא דן לגוף טענת הכרסום בהיבט זה, שכן טרם הועברו הנהלים; איני שולל כי טענה כאמור תתקבל או תדחה, אך בוודאי שאין מקום לדון בה טרם קבלת נהלים מעודכנים בדבר זהות מוסמך ליתן חוות דעת.
11. מקום בו הבקשה טרם נדונה לגופה בבית משפט קמא, בוודאי אין מקום לדון בה בערר; פתוחה הדרך בעתיד.
12. אשר לטענת חלוף הזמן- אכן, מדובר במושג עמום, אשר על בית המשפט למעצר לצקת בו תוכן בהתאם לטיב האישום, התנהגות הנאשם, ההתקדמות בתיק המסוכנות הקונקרטית, ועוד.
13. עיון בתיק הנדון יעלה, כי מדובר בעורר אשר כלל לא פשוט להקחות מסוכנותו ובוודאי לא פשוט ליתן בו אמון; ראשית, מדובר במי שנהג לכאורה בעת פסילה, כשהפסילה הנה מיום 6/8/20, היינו חודשים ספורים טרם האירוע נשוא האישום.
14. שנית, מדובר במי שלחובתו הרשעות רבות בעבירות תעבורה, לרבות הרשעה חוזרת בנהיגה בזמן פסילה, ולרבות נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים.
15. שלישית, לעורר הרשעות גם בתחום הפלילי, בגין ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריאח ואלו לא הרתיעוהו.
16. רביעית- בין יתר הרשעות העורר, לעורר הרשעה בהפרת הוראה חוקית; הפרה זו מקורה בהפרת תנאי חלופה (!!)
- על כל המשתמע בדבר היכולת ליתן אמון במשיב.
17. חמישית- חלוף הזמן מאז המרת המעצר לחלופה אינו רב- מדובר בפרק זמן של כחודש (!!!) עד שהוגשה בקשה לשינוי תנאים וכחודשיים וחצי עד הלום; באספקלריה של הצורך במתן אמון בעורר הספציפי, מדובר בפרק זמן קצר, מבלי שהשתנו נסיבות, למעט תחילת שמיעת ההליך. פרק זמן זה אינו מצדיק עיון חוזר בוודאי שלא בלא בדיקת מסוכנות קונקרטית.
18. בנסיבות העורר כאן, אין מנוס אלא לנקוט זהירות רבה ועל כן אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.
19. הערר נדחה; העורר יוכל לפנות לבית המשפט קמא ולעתור להזמנת תסקיר שירות מבחן לבחינת מסוכנות קונקרטית; איני רואה ליתן סעד זה בערר, על מנת לא לכבול בית המשפט קמא בלוחות זמנים; כמו כן שמורה הדרך בפני העורר לשוב ולחדש טענותיו לעניין הכרסום, לאחר שיתקבלו חומרי החקירה להם עתר ובהתאם לאשר יתפתח בנושא.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.